

Unelma Suur-Israelista on voimissaan

Termin Suur-Israel lähtökohta on Sionistiliikkeen ajama politiikka juutalaiskysymyksen ratkaisemiseksi. Liike luonnehti projektiaan toistamalla aiempaa äärikristittyjen ajatusta: ”A land without a people to a people without a land” (maata ilman kansaa kansalle ilman maata). Sionismin perustaja **Theodor Herzl** sanoo teoksensa *Complete Diaries* (osa II s. 711) mukaan, että juutalaisvaltion alue ulottuu ’Egyptin joesta Eufratille.’ (from the Brook of Egypt to the Euphrates). Palestiinan juutalaisjärjestön (*the Jewish Agency for Palestine*) jäsen **Rabbi Fischmann** toisti samaa 9. heinäkuuta 1947 YK:n erityiskomitealle antamassaan todistelussa: ’Luvattu maa ulottuu Egyptin joelta Eufratille ja kattaa osia Syyriasta ja Libanonista.’

Tosiasia on, että Palestiina ei ollut ilman kansaa. Siellä asui pääasiassa arabeja, joista suurin osa oli muslimeja, merkittävä osa kristittyjä ja pieni juutalaisvähemmistö. Sionistijohtaja **Israel Zangwill** väitti kirjoituksissaan *New Liberal Review* -lehdessä vuonna 1901 ja aihetta käsitelleessä keskustelussa, että ”Palestiinassa on vain pieni määrä arabeja ja fellaheja¹ sekä vaeltavia, laittomia, kiristystä harjoittavia beduiiniheimoja.”² Hän käytti lausetta: ”Palauta maa ilman kansaa kansalle ilman maata.” Myöhemmin hän kuitenkin muutti mieltään ja totesi New Yorkissa: ”Varsinaisessa Palestiinassa

Suur-Israelin katsotaan yleensä kattavan alueet Nililtä Eufratille, Medinasta Libanoniin. Siihen kuuluisi alueita Egyptistä, Syyriasta, Turkista, Irakista ja Saudi-Arabiasta, koko Libanon, Jordania ja Kuwait sekä miehityt palestiinalaisalueet. Lähde: <https://mepei.com/greater-israel-an-ongoing-expansion-plan-for-the-middle-east-and-north-africa/> Suur-Israel sionismin perustajan Theodor Herzlin mukaan

on jo asukkaita. Jerusalemin paššlikki (hallintoalue) on jo kaksi kertaa niin tiheään asuttu kuin Yhdysvallat.” Hän luopui ajatuksesta perustaa juutalaisvaltio Palestiinaan ja kannatti sen sijaan toista ehdotusta juutalaisvaltion perustamisesta Ugandaan.

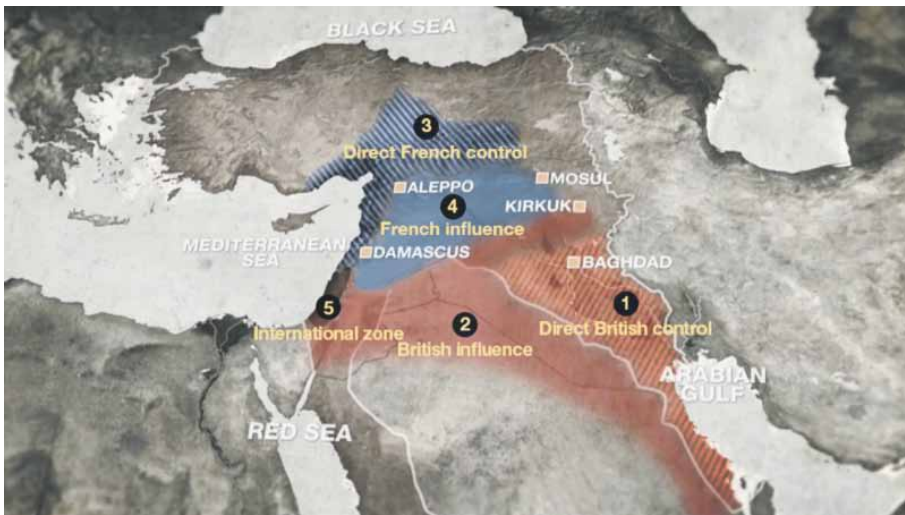
Myöhemmin Maailman sionistikongressin puheenjohtajana ja Israelin ensimmäisenä presidenttinä toiminut **Chaim Weizmann**³ totesi vuonna 1914: ”Sionismin alkuvaiheessa sen pioneereille muodostui käsitys liikkeestä, joka perustui täysin mekaaniisiin tekijöihin: On olemassa maa, jota sattumalta kutsutaan Palestiinaksi, maa ilman kansaa, ja toisaalta on ole-

massa juutalainen kansa, jolla ei ole maata. Mitä muuta tarvitaan kuin istuttaa jalokivi sormukseen, yhdistää tämä kansa tähän maahan? Maan osmanihallitsijat on siis saatava vakuutuneiksi siitä, että tämä liitto on edullinen paitsi juutalaisille ja maalle sekä myös heille itselleen”.

Israelin perustaminen

Ensimmäisen maailmansodan liittolaistensa kanssa voittanut britti-imperiumi jakoi osmanien vallan alaisuudessa Lähi-idässä olleet alueet liittolaisensa Ranskan kanssa.

Jako suunniteltiin salaisessa **Sykes-**

Sykes-Picot'n jakosuunnitelma 16.5.1916. Lähde: <https://interactive.aljazeera.com/aje/2016/sykes-picot-100-years-middle-east-map/index.html>

Picot -sopimuksessa. Britit halusivat varmistaa pitkäaikaiset intressinsä Suezin kanavalla ja Britti-imperiumin ”jalokivenä” pidetyssä Intiassa.

He arvelivat, että vahva jalansija strategisesti tärkeässä Palestiinassa takaisi heille nämä päämäärät. Samaan aikaan sionistiliike tarjosi briteille vahvaa asemaa, jos he suostuisivat juutalaisvaltion perustamiseen Palestiinaan. Näin syntyi **Balfourin julistus** 2. marraskuuta 1917.

Balfourin julistuksessa hallitseva kolonialistivaltio Britannia lupasi järjestää juutalaisille kansallisen kodin Palestiinaan. Näin alkoi juutalaisten massamuutto Palestiinaan arabiasukkaiden tahdon ja hyväksynnän vastaisesti.

Muutto kiihtyi toisen maailmansodan aikana natsi-Saksan holokaustin vuoksi. Arabiväestö ei hyväksynyt joutuvansa imperialististen maiden tekojen sijaismaksajaksi, ja he käynnistivät useita kansannousuja, pääasiassa brittihallintoa, mutta myös juutalaisten massamuuttoa vastaan.

Tilanne kärjisty, kun toisen maailmansodan päätyttyä heikentynyt britti-imperiumi vetäytyi Palestiinasta, jättäen vallinneen kaottisen tilan ratkaisun vastaperustetulle Yhdistyneille Kansakunnille (YK). Ratkaisu oli jakaa maa juutalais- ja arabivaltioksi 1947 hyväksytyllä päätöslauselmalla.

Palestiinalaiset eivät hyväksyneet jakosuunnitelmaa, koska se oli epäoikeudenmukainen. Juutalaisille kohdennettiin suunnitelmassa 56 prosenttia maa-alasta, vaikka he omistivat alle 7% alueen maista ja muodostivat alle kolmanneksen väestöstä.

Nakba (palestiinalaisten katastrofi)

Juutalaiterrorijärjestöt levittäytyivät YK jakosuunnitelmaa huomattavasti laajemmalle alueelle.

Päätöslauselmaa ei kuitenkaan ehditty panna täytäntöön, sillä Israel julistautui itsenäiseksi valtioksi seuraavana vuonna 1948. Itsenäisyysjulistus johti sotaan Palestiinassa, jossa paremmin järjestäytyneet juutalaiterrorijärjestöt levittäytyivät vielä YK:n jakosuunnitelmaa huomattavasti laajemmalle alueelle.

Sionistiarmeija valtasi 78% Palestiinan pinta-alasta suorittamalla useita joukkomurhia ja hajottamalla yli 500 kylää ja kaupunkia, mikä johti 750 000 ihmisen pakoon kodeistaan. Heistä tuli pakolaisia, ja he joutuivat etsimään turvapaikkaa naapurivaltioista. Palestiinalaiset kutsuvat tämän ajan tapahtumia nimellä **Nakba**, joka tarkoittaa katastrofia.

YK:n yleiskokous hyväksyi joulukuussa 1948 Nakban johdosta **päätöslauselman 194**, jossa päätettiin,

että pakolaisille, jotka haluavat palata koteihinsa ja elää rauhassa naapurien kanssa, tulisi sallia paluu mahdollisimman pian, ja niille, jotka päättävät olla palaamatta, sekä menetetyistä tai vahingoittuneesta omaisuudesta tulisi maksaa korvausta, joka kansainvälisen oikeuden tai kohtuuden periaatteiden mukaisesti tulisi hyvittää vastuussa olevien hallitusten tai viranomaisten toimesta.

UNRWA:n perustaminen (The United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East)

Israel uhmasi tapansa mukaan maailmanjärjestöä ja kieltäytyi panemasta täytäntöön YK:n päätöslauselmaa, joten YK:n oli pakko huolehtia pakolaisista. Tämä johti UNRWA:n perustamiseen 8.12.1949 annetulla yleiskokouksen **päätöslauselmalla 302 (IV)** huolehtimaan palestiinalaispakolaisista. UNRWA:n toimialueeseen kuuluivat Libanon, Syyria, Jordania, Länsiranta (Itä-Jerusalem mukaan luettuna) ja Gazan alue.

Toiminta käynnistyi toukokuussa 1950. UNRWA tarjoaa leirejä, ruokaa, vaatteita, kouluja, ammatillista koulutusta ja terveysklinikkoita, mutta kaikkein tärkein piirre UNRWA:ssa on se, että se jatkaa toimintaansa niin kauan kuin YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 194:ää ei ole pantu täytäntöön. Päätös takaa palestiinalaisten oikeuden palata koteihinsa ja saada korvauksia menetetyistä omaisuudestaan.

Vuoden 1967 Naksa (Takaisku) / Kuuden päivän sota

Vuoden 1967 sodan seurauksena Israel valloitti koko Palestiinan, Siinain ja Golanin kukkulat. Tämä antoi sionistiliikkeelle konkreettisia mahdollisuuksia laajentaa Israelia osana haavetta perustaa juutalaisvaltio ”Niilitä Eufraatiin”. Laajennus ei kuitenkaan onnistuisi ilman, että takavarikoidaan

palestiinalaisten maita, perustetaan siirtokuntia ja siirretään juutalaisia miehityksille alueille.

Tätä politiikkaa alettiin toteuttaa heti takavarikoimalla maita Länsirannalta ja rakentamalla vain juutalaisille tarkoitettuja siirtokuntia. Palestiinalaiset alistettiin sotilashallinnolle, mutta vasta perustettuihin siirtokuntiin asumaan houkutelletut siirtokuntalaiset saivat toimia Israelin siviilihallinnon mukaan. Heille rakennettiin asuntoja ja Israeliin kytketty täydellinen infrastruktuuri sekä takavarikoitiin palestiinalaisilta vesilähteet ja muut luonnonvarat ja rakennettiin uusia ja nopeita vain juutalaisille sallittuja teitä.

Israel Shahak paljasti Divide et impera -suunnitelman

Vuonna 1978 Israel solmi **Camp Davidin** sopimuksen Egyptin kanssa. Se vahvisti sionistiliikkeen haaveen toteuttaa Suur-Israel -projektinsa. Vuonna 1982 edistysellinen professori **Israel Shahak** paljasti sionistiliikkeen suunnitelmat Maailman sionistiliikkeen tiedotusosaston *Kivunim* -lehdessä. Jutun kirjoitti toimittaja **Oded Yinon**. Suunnitelman tavoitteena oli nostaa Israel johtavaan asemaan koko Lähi-idässä sen jälkeen, kun alue oli

Israelin kuden päivän sodassa valloittamat alueet.

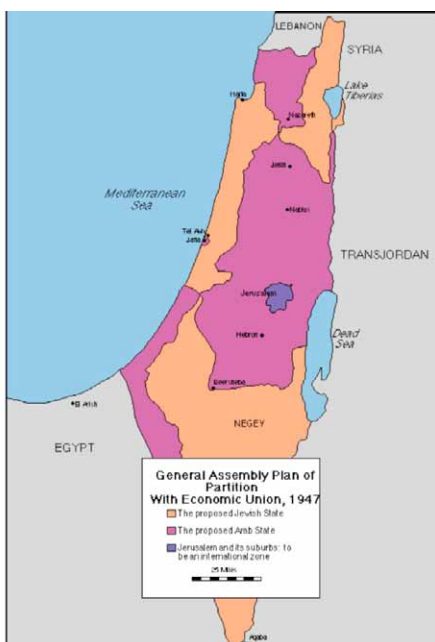
ensin jaettu etnisillä ja uskonnollisilla perusteilla. Koko aluetta hallitsemaan pyrkivä Yhdysvallat omaksui suunnitelman, ja sitä opetettiin jopa Yhdysvaltain sotilasakatemiassa.

Tarkoituksena oli romuttaa *Sykes-Picot* -jakosuunnitelma ja jakaa alue uudelleen sen varmistamiseksi, että se pysyy tarpeeksi heikkona eikä kykene vastustamaan Israelin ja imperiaalistimaailman hegemoniaa alueella. Itse asiassa ensimmäinen, joka kutsui suunnitelmaa ”Uudeksi Lähi-idäksi” (*New Middle East*), oli Yhdysvaltain entinen ulkoministeri **Condoleezza Rice**, joka kuvaili vuoden 2006 Libanonin sotaa ”Uuden Lähi-idän synnytyksuskiksi”.

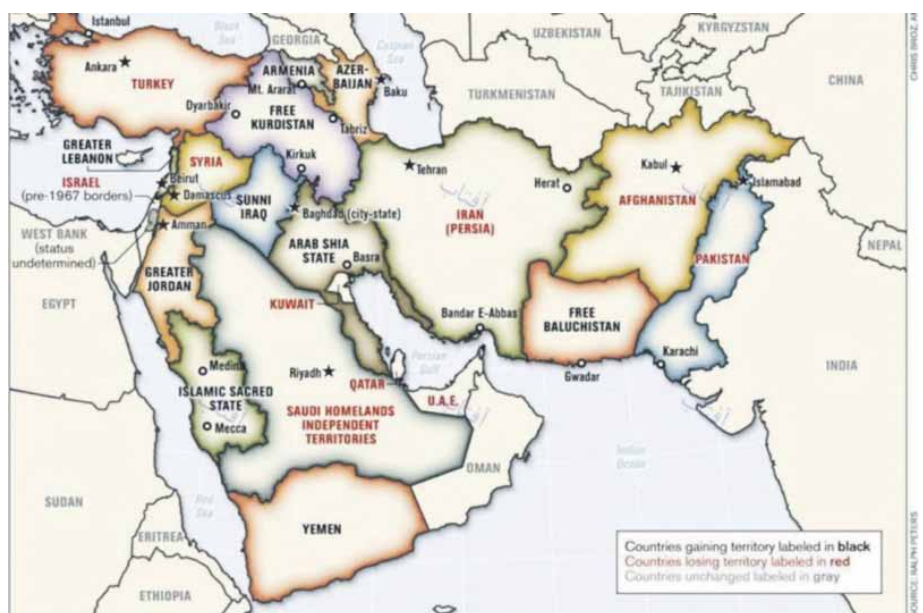
Israelin laajentaminen miehityksillä alueilla osana Suur-Israel -suunnitelma

Miehityksen seurauksena palestiinalaiset aloittivat 1987 kansannousun, jota kutsutaan **Ensimmäiseksi Intifadaksi**. Se kesti vuodesta 1987 vuoteen 1993 ja päättyi **Oslon sopimukseen**.

Sopimuksen oli määrä taata palestiinalaisille oma valtio niin kutsutun kahden valtion mallin mukaisesti, mutta todellisuudessa Israel käytti sopimusta laajentaakseen ja lujittaakseen alueen hallintaansa. Se rakensi ja laajensi kansainvälisesti laittomia siirtokuntia.

YK:n jakosuunnitelma 1947.

Kartta ”Uudesta Lähi-idästä” julkaistiin vuonna 2006 *Armed Forces Journal* -lehdessä.

Uusi kansannousu (**Toinen Intifada**) alkoi vuonna 2000 Israelin jatkuvan sortopolitiikan vuoksi. Israel vastasi rakentamalla 750 kilometriä pitkän ja 8 metriä korkean **apartheid-muurin** suurimmalta osin palestiinalaisten yksityisomistuksessa oleville maille (80 % muurista). On huomionarvoista, että muurin pituus on lähes kaksinkertainen verrattuna niin kutsutun vihreän linjan pituuteen, joka on vuoden 1967 Israelin raja Länsirannalla.

Toinen Intifada päättyi niin kutsutuun *Sharm El-Sheikhin* sopimukseen vuonna 2005. Sopimuksessa **Mahmoud Abbas**, joka oli valittu Palestiinalaishallinnon presidentiksi sen jälkeen, kun Israel oli myrkyttämällä murhannut **Jasser Arafatin**, ja Israelin pääministeri **Ariel Sharon** päättivät lopettaa aseelliset yhteenotot. He hyväksyivät ns. Kvartetin eli Yhdysvaltojen, EU:n, Venäjän ja YK:n laatiman Rauhan tiekartta -suunnitelman (The Roadmap to Peace), jonka tavoitteena oli perustaa itsenäinen palestiinalaisvaltio Israelin rinnalle.

Vuonna 2006 pidettiin palestiinalaisalueilla oikeudenmukaiset ja asiallisesti sujuneet vaalit. Vastarintaliike **Hamas** voitti vaalit. Israel ja länsimaat eivät kuitenkaan ”väärän voittajan” vuoksi hyväksyneet vaalitulosia, ja Israel aloitti Gazan täydellisen saaron. Gazaa alettiin kutsua maailman suurimmaksi avovankilaksi.

Rohkaistuneena muutaman arabiin⁴ kanssa saavutetuista suhteista sekä miehitettyjen alueiden pirstoutumisesta ja laittomien siirtokuntien jatkuvasta rakentamisesta Israel on vahvistanut apartheid-systeemiään. Vuodesta 2007 vuoteen 2018 Israel käynnisti neljä sotaa Gazassa murhaten ja haavoittaen tuhansia ihmisiä. Jopa rauhanomaiset mielenilmaisut Gazassa (Vuosien 2018 ja 2019 suuret kotiinpaluun marssit) joutuivat Israelin tarkka-ampujien kohteiksi. Niissä kuoli yli 266 ja haavoittui yli 35 000 ihmistä.

Länsirannan tilanne ei ole ollut Gazaa parempi. Israel on jatkanut miehitettyillä palestiinalaisalueilla palestiinalaisväestön ihmisoikeuksia koskevien ankarien ja syrjivien rajoitusten toimeenpanoa ja syylistynyt alueilla ihmisoikeusloukkauksiin.

Vuonna 2018 Israel hyväksyi uuden kansallisvaltiolain ”*Nation-State Law*” jolla toteutetaan kolme rasistista toimenpidettä: Siinä todetaan, että ”oikeus kansallisen itsemääräämisoikeuden harjoittamiseen” Israelissa on yksinomaan juutalaisilla. Se vahvistaa heprean Israelin viralliseksi kieleksi ja alentaa Israelin arabien keskuudessa laajasti puhutun arabian kielen ”erityisasemaan”. Laki määrittelee juutalaisten asutuksen ”kansalliseksi arvoksi” ja velvoittaa valtion työskentelemään sen perustamisen ja kehittämisen edistämiseksi.

Hamas hyökkäsi Israeliin 7. lokakuuta 2023 ja otti panttivankeja. Hamasin ilmoitettuna tarkoituksena oli pakottaa Israel lopettamaan Gazan saarto, estää Jerusalemin ja Al-Aqsa-moskeijan juutalaistaminen, lopettaa siirtokuntalaisten väkivalta ja ryöstöretket sekä vaihtaa panttivangit Israelissa vangittuihin palestiinalaisiin.

Israel vastasi miehittämällä Gazan ja suorittamalla USA:n avulla kansanmurhaa. 365 neliökilometrin alueelle on pudotettu arviolta 75 000 tonnia räjähteitä ja asiantuntijat ennustavat, että alueen raivaamiseen kuluu vuosia, sillä tuhojen määrä ylittää 42 miljoonaa tonnia ja alue on täynnä räjähtämättömiä ammuksia. Kuolleiden määrä on vähintään 49 000 ja haavoituneita on yli 103 000. Nämä luvut eivät sisällä niitä, jotka makaavat kuolleina raunioissa.

YK:n miehitettyjen Palestiinalaisalueiden erityisraportoija, kansainvälisen oikeuden professori Francesca Albanese totesi Turkin TRT World -kanavan haastattelussa lokakuussa, että Suur-Israel alkaa historiallisen Palestiinan jäännösten liittämällä, ”mutta en ole varma, että se loppuu

siihen, koska nyt Israelissa ihmiset puhuvat avoimesti siitä, onko Libanon itsenäinen maa vai pitäisikö Israelin miehittää Libanon uudelleen. Minusta se näyttää olevan dystooppisessa tulevaisuudessa myös siksi, että Israel olisi pitänyt pysäyttää vuosikymmeniä sitten. Ja se, että sitä ei ole tapahtunut, on rohkaissut Israelia [uusiin loukkauksiin].”⁵

Israelin pääministeri **Benjamin Netanjahu** esitteli YK:n yleiskokouksessa 27. syyskuuta 2024 karttoja, joissa Gaza ja Länsiranta esitettiin osana Israelia.

Israelin kansallisen turvallisuuden ministerinä on vuodesta 2022 lähtien toiminut äärioikeistolaisen *Otzma Yehudit* -puolueen johtaja **Itamar Ben-Gvir** ja valtiovarainministerinä on **Bezalel Smotrich**, joka ohjaa armeijan hallinnollista valtaa laittomien siirtokuntien asukkaille vastoin Israelin korkeimman oikeuden linjauksia. Smotrich asuu laittomassa siirtokunnassa.

Israel suorittaa etnistä puhdistusta pyrkien pakottamaan Länsirannan asukkaita Jordaniaan ja Gazan asukkaita Siinaille. 20. lokakuuta 2024 sadat israelilaiset, mukaan lukien lukuisat korkea-arvoiset valtion virkamiehet, kokoontuivat Gazan rajan lähelle juhlimaan kaksipäiväisessä Valmiina asuttamaan Gaza uudelleen -tapah- tumassa, jossa pääministeri Benjamin Netanjahun hallituksen jäsenet ja siirtokuntaliikkeen johtajat puhuivat avoimesti palestiinalaisten etnisestä puhdistamisesta konfliktialtuilla rannikkoalueella tehdäkseen tilaa juutalaisten uudelleen kolonisaatiolle.

Ministeri Itamar Ben-Gvir johti yleisöä lauluun tapahtumassa. Häntä tervehdittiin yleisön innokkailla ap- lodeilla. ”Me olemme tämän maan omistajia,” Ben-Gvir vastasi heille. ”Ja kun toimimme sen mukaisesti, tuo se tuloksia”.

Smotrich puolestaan väitti Artekana- van *In Israel: Ministers of Chaos* -haastattelussa, että Israel laajenisi ”vähitellen” ja lopulta kattaisi kaikki

Palestiinan alueet sekä Jordanian, Libanonin, Egyptin, Syyrian, Irakin ja Saudi-Arabian. ”On kirjoitettu, että Jerusalemin tulevaisuus on laajentua Damaskokseen,” hän sanoi viitaten ”Suur-Israelin” ideologiaan, joka hahmottelee valtion laajentumista Lähi-idän alueella.

UNRWA:n lopettamispäätös

28.10.2024 Israelin parlamentti eli **Knesset** hyväksyi kaksi lakialoitetta, jotka voivat lopettaa YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestön UNRWA:n toiminnan ja ajaa etenkin Gazan asukkaat vielä suurempaan humanitaariseen katastrofiin.

Laeista toinen kieltää UNRWA:n toiminnan Israelissa ja Itä-Jerusalemossa, jonka se on liittänyt itseensä. Järjestön on jätettävä Itä-Jerusalemossa sijaitseva päämajansa 90 päivän sisällä.

Toinen lakiesitys määrittelee UNRWA:n terroristijärjestöksi. Se tarkoittaa, etteivät Israelin viranomaiset saa olla missään tekemisissä sen kanssa.

Useat tahot maailmassa tuomitsivat nämä lait. EU:n kannan mukaan⁶ ”Lainsäädäntö on räikeässä ristiriidassa kansainvälisen oikeuden ja humanitaarisen inhimillisyyden peruseriaatteiden kanssa ja pahentaa vain jo ennestään vakavaa humanitaarista kriisiä, mahdollisesti pysäyttäen elintärkeät palvelut, kuten ruoan, suojan, koulutuksen ja terveydenhuollon miljoonilta palestiinalaispakolaisilta näillä alueilla.”

Jopa Britannian pääministeri **Keir Starmer**, ja Yhdysvaltain ulkoministeriön edustaja **Matthew Miller** ovat kritisoineet Israelin päätöstä.

UNRWA:n pääkomissaari **Philippe Lazzarini** kirjoitti X:ssä: ”UNRWA:n ja sen palveluiden lopettaminen ei vie palestiinalaisilta heidän pakolaisasemaansa. Sitä suojaa YK:n päätöslauselma niin kauan kuin palestiinalaisten kärsimyksien löydetään oikeudenmu-

kainen ja kestävä ratkaisu. Epäonnistuminen näiden aloitteiden torjunnassa heikentäisi yhteistä monenkeskistä mekanismiamme, joka perustettiin toisen maailmansodan jälkeen. Tämän pitäisi huolestuttaa meitä kaikkia”

Todellinen syy lakkauttamiselle on, että UNRWA:n nähdään toimivan muistutuksena maailmalle pakolaisuuden jatkumisesta ja siitä, ettei Israelia ole koskaan asetettu vastuuseen etnisistä puhdistuksista, joita se toimeenpani vuonna 1948 Israelin perustamisen yhteydessä. Israelin näkökulmasta UNRWA muistuttaa valtion perustamiseen liittyvästä asuttajakolonialisesta väkivallasta, kun taas UNRWA:n lakkauttamisen ajatellaan saavan palestiinalaispakolaiset vaatimuksiin ’katoamaan.’⁷

Fasistinen äärioikeisto hallitsee Israelia

Israelin pääministeri Benjamin Netanjahu erotti puolustusministeri **Yoav Galantin** 5.11.2024. Asiantuntijat arvelevat, että erottamiselle oli syynä useita erimielisyyksiä näiden kahden välillä, mutta tärkeä perussy s erottamiselle olivat heidän erilaiset näkökulmansa **Haredi-juutalaisten** (ortodoksijuutalaiset) asepalveluksesta.

Gallant hyväksyi 7000 uutta kutsuntamääräystä haredi-väestön asevelvollisille. Tämä tapahtui sen jälkeen, kun aiemmin tänä vuonna haredille lähetettiin 3000 kutsuntakirjettä, joiden seurauksena vain 230 henkilöä ilmoittautui Israelin puolustusvoimien asevelvollisuuskeskuksessa.

Haredit uhkasivat vetäytyä hallituksesta, jos kutsunnat toteutetaan. He katsovat, että heidän päätehtävänsä on rukoilla eikä sotia.

Haredien vetäytyminen tarkoittaisi käytännössä koko nykyisen Israelin hallituksen kaatumista. Vaikka Galantia syytetään Netanjahun tavoin kansanmurhasta, on hän edustanut maalista siipeä Israelissa.

Israel liukuu yhä selvemmin fasististen uskonnollisten voimien taakse. Odotettavissa on lisää toimia etnisen puhdistuksen toteuttamiseksi Palestiinassa ja siirtokuntalaisten asuttamista heidän tilalleen. Uskonnolliset piirit kuvittelevat, että Israel on Jumalan valittu kansa ja että Palestiina on annettu heille Jumalan toimesta. Ja jos Jumala antoi tämän maan juutalaisille, ei kukaan ihminen voi purkaa tätä lahjaa.

Syyrian vallanvaihto ja sitä seurannut epävarmuus ovat avanneet Smotrichille kumppaneineen ja Israelille uuden mahdollisuuden alueajajenuksiin. Israel onkin pommittanut laajalti eri kohteita Syyriassa ja lähettänyt joukkojaan Golanin kukkuloiden yli kohti Damaskosta. Pommitukset ja Israelin joukkojen tunkeutuminen Syyriaan ovat aiheuttaneet pelkoa muun muassa Damaskoksen asukkaissa. Sotiminen ei välttämättä lopunutkan vihatun Bashar al-Assadin kukistumiseen.

Mutta onko Israel hyödyntämässä Syyrian sekavaa tilannetta toteuttaakseen unelmaansa Suur-Israelista, on tätä kirjoitettaessa epäselvää. Pääministeri Benjamin Netanjahu on väittänyt Israelin läsnäolon Syyriassa olevan vain ”tilapäistä”, mutta tiedämme hyvin historiasta, että Israelin määritelmä tilapäisyydelle saattaa olla 15:kin vuotta, kuten on Libanonissa nähty. Hivuttautuminen kohti Suur-Israelin päämäärää on saattanut ottaa uuden askeleen.

Kamal Aranki

1 Fella = maanviljelijä

2 beduiinheimo = paimentolaisheimo

3 Brittijärjestö ”Palestine Action” poisti Weizmannin patsaan Manchesterin yliopistosta tänä syksynä protestina sen roolista Balfourin julistuksen aikaansaamisessa

4 Camp Davidin sopimus Egyptin kanssa 1978, Wadi Araban sopimus Jordanian kanssa 1994 ja viimeisenä myöhemmin Abrahamin sopimukset Arabiemiraattien, Bahrainin, Sudanin ja Marokon kanssa 2020.

On merkille pantavaa, että eräät Israelin kanssa sopimuksia solmineet arabimaat

ovat avustaneet Israelia kansanmurhan aikana. Esimerkiksi, kun Jemen esti Israelille tarkoitettuja laivoja purjehtimasta Punaisella merellä, Israelille tarkoitettu rahti kuljetettiin Dubain satamasta kuorma-autoilla Saudi-Arabian ja Jordanian kautta Haifan satamaan (<https://www.middleeastmonitor.com/20240204-israel-establishes-land-route-for-trade-through-arab-states-bypassing-houthi-red-sea-blockade/>). Kun Israel valtasi Rafahin rajan (ns. Philadelphia-käytävän), Egypti tyytyi ilmaisemaan suullisia protesteja, vaikka alue kuuluu Egyptiin. Lisäksi, kun useat maat, kuten Namibia, Angola ja Slovenia, kieltäytyivät purkamasta AV Kathrin -laivan Israelille tarkoitettua räjähdelastia (<https://www.bbc.com/news/articles/c20rgvqr37ro>), lasti purettiin Aleksandriassa ja toimitettiin Israelille toisella laivalla. Egyptissä on herättänyt ihmetystä myös se, että viranomaiset sallivat hiljattain Israelin sotalaivan purjehtia Suezin kanavan läpi (<https://www.newarab.com/news/uproar-egypt-over-israeli-warship-crossing-suez-canal>).

5 (<https://www.trtworld.com/magazine/idea-of-greater-israel-fuelling-netanyahu-ideology-top-un-official-18218835>)

6 https://www.eeas.europa.eu/eeas/israelpalestine-statement-high-representative-voting-israeli-parliament-regarding-unrwa-operations_en

7 <https://maailmankuvalehti.fi/2024/vain-verkossa/nakokulmat/samalla-kun-kansainvalinen-tuomioistuin-alkoi-tutkia-gazan-tapahtumia-kansanmurhana-monet-maat-vetivat-tukensa-pois-alueen-tarkeimmalta-avustusjarjestolta-tasta-kohutussa-unrwa-on-kyse/>

AKYS-tiedote 3/2024

Arabikansojen ystävyysseura ry
Taina Dahlgren, pj
Sirkku Kivistö, vpj

Päätoimittaja Taina Dahlgren
Taitto Asmo Koste

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet eivät ole AKYSin virallisia kantoja.

Tutustu toimintaamme, liity jäseneksi:

akys.fi
AKYSin Facebook-sivut: [https://www.facebook.com/groups/386186418097/](https://www.facebook.com/groups/386186418097)
AKYS tiedottaa Facebook-sivut: <https://www.facebook.com/akystiedotus/>
Instagram: https://www.instagram.com/akys_yhdistys/

Jäsenmaksu/v 25 €, pienituloisille 10 €
Tilille: FI97 8000 1201 6693 56 viite 70001

Tue palestiinalaisia! AKYSin tukitilit:

Libanonissa olevat palestiinalaispako-

laiset:
kummilapsitili FI93 8000 1101 2300 02 viite 1009

päiväkotitili FI56 8000 1700 4747 46 viite 2008

vanhuskummitili FI20 8146 9710 0461 36 viite 2011

Palestiina-tukitili:

Tue Gazan terveydenhuoltoa FI95 8000 1300 9905 05 viite 3007

Rahankeräysluvan myöntäjä: Poliisihallitus. Lupa RA/2020/1032.

Toimeenpanoalue: Koko Suomen alue Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Varat käytetään vähävaraisten palestiinalaisten tukemiseen Libanonissa, Länsirannalla ja Gazassa.

Antamalla yhteystietosi saat AKYSiltä raportteja keräyksestä ja keräysvarojen käytöstä.

Postimerkkejä Gazan tueksi

AKYS on teettänyt postimerkkejä Gazan tueksi. Merkit ovat kotimaan ikimerkkejä. Merkkien ajatus on sama kuin muissakin hyväntekeväisyysmerkeissä. Postimaksun lisäksi niissä on lisämaksu 1€ Gazan hätäapuun Palestinian Medical Relief Societyn terveydenhuoltotyön tukemiseen.

Kymmenen merkin arkki maksaa 46€ + 5€ toimitusmaksu. Kahden tai useamman arkin tilauksesta ei peritä toimitusmaksua. Toimitusaika noin 10 vuorokautta.

Tilaukset AKYSin mobilepay-numerolla #16085 AKYS huivit ja muut ostokset. viestiin postimerkin numero ja toimitusosoite.

Jos sinulla ei ole mobilepayta, niin voit tilata merkit

Tilaukset AKYSin pankkitilin ja sähköpostin kautta

1. Maksa tilaus pankkitilille FI97 8000 1201 6693 56, viestiin ”postimerkkejä” ja tilaajan nimi.

2. Lähetä tilaus AKYSin sähköpostiin posti@akys.fi, postimerkin numero, arkkien lukumäärä, tilaajan nimi ja toimitusosoite.

Tiedustelut posti@akys.fi

1.

2.

3.

